

УДК 329:004.738.1:004.9

Андрій Потіха,

наук. співроб. СІАЗ НБУВ

САЙТИ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ЯК ДЖЕРЕЛО ПІДГОТОВКИ ІНФОРМАЦІЙНО- АНАЛІТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

У статті розглядається роль електронних засобів масової комунікації (ЗМК) при підготовці та поширенні інформації політичними партіями в сучасних умовах. Висвітлюється використання цієї інформації при підготовці наукових робіт та аналітичних матеріалів. Простежується динаміка трансформації партійних ЗМІ від друкованих видань до електронних.

Ключові слова: сайти політичних партій, засоби масової комунікації (ЗМК), інформаційні ресурси, поширення інформації політичними партіями.

Інформацію, без перебільшення, можна віднести до одного з найважливіших ресурсів розвитку сучасного суспільства. Нині вона активно впливає на всі сфери життя не лише окремих спільнот і держав, а й усього світового співтовариства. Тому сьогодні особливого значення набувають вимоги до якості використовуваної людством інформації.

Метою даного дослідження є розкриття, на основі аналізу, головних тенденцій та найбільш характерних особливостей, які були специфічними для функціонування засобів масової комунікації (ЗМК) за умов державної незалежності, сутності інформації сайтів українських політичних партій та місця партійних ЗМК у процесі створення й передачі інформації.

Проблеми комунікації вивчалися багатьма дослідниками. Зокрема, важливе значення мають праці С. Вершиніна, А. Денєжкіна, С. Завадського, Ю. Лотмана та В. Шульца.

Проблемам соціальної комунікації присвячені роботи Н. Абрамова, В. Брижко, М. Іншина, А. Брушлинського, А. Грязнова, П. Гуревича, В. Зінченка, О. Філатової.

Ролі ЗМІ, особливо партійним, присвячені роботи багатьох українських науковців: Н. Рудніченка, О. Стадніченка, К. Згуровського, О. Пономаріва, В. Різуна, К. Серажима, Н. Непійводи, А. Мамалиги, М. Феллера, І. Соколової, Т. Гранчак, Н. Вітушко та багато інших.

Нині інформацію розглядають у нерозривному зв'язку з комп'ютерними

системами, які забезпечують її збирання, реєстрацію, зберігання, передавання й перетворення. За допомогою комп'ютерів усю інформацію можна швидко отримати, відсортувати у заздалегідь визначеному порядку, що позбавляє необхідності переглядати стоси паперів у пошуках потрібних відомостей. Комп'ютери не створюють інформацію із нічого, але вони здатні надзвичайно швидко сприймати, сортувати, аналізувати та інтерпретувати її за допомогою програмних засобів, розроблених людиною.

Велике значення мають інформаційні технології, які базуються на застосуванні комп'ютерів, активній участі користувачів (непрофесіоналів у галузі програмування) в інформаційному процесі, високому рівні «дружнього» інтерфейсу користувача, широкому використанні пакетів прикладних програм загального призначення, доступі до віддалених баз даних і програм завдяки комп'ютерним системам. Крім того, «в епоху Інтернету процеси наукової комунікації зазнали радикальних змін, з'явилася можливість отримувати інформацію в режимі онлайн» [19].

На думку М. Іншина, до основних переваг у використанні мережі Інтернет можна віднести можливість ознайомлення з необхідним друкованим або відеоматеріалом у будь-який день та час, оперативність отримання інформації, можливість ознайомлення з додатковою інформацією, суттєве збільшення аудиторії, яка виявляє інтерес до відповідного видання або телерадіоканалу; можливість оперативного встановлення зворотнього зв'язку через мережу Інтернет [8].

Н. Вітушко також вважає, що Інтернет має велике значення в інформаційному просторі. Вона підтримує думку, що особливе місце в процесах інформатизації суспільства належить глобальній комп'ютерній мережі Інтернет – зручному, доступному джерелу інформації, який принципово змінив систему нагромадження, зберігання, поширення інформаційних ресурсів. «Інтернет перетворився на публічний ресурс глобального масштабу, і керування його використанням повинне стати одним із основних питань порядку денного інформаційного суспільства» [3].

Натомість Л. Федотова вважає, що не варто перебільшувати роль Інтернету. Незважаючи на те, що ми живемо в інформаційному суспільстві, яке вносить якісні зміни у відносини людини і ЗМК, все ж найбільш впливовими є радіо, телебачення і преса. За словами Л. Федотової, останнім часом деякі фахівці відносять до ЗМК ще й Інтернет. Утім, на її думку, поки Інтернет не відповідає тим критеріям, які лежать в основі визначення ЗМК. Як показують дослідження, кількість користувачів

Інтернету не перевищує 50–70 % населення навіть у високорозвинутих країнах [20].

З цим твердженням можна частково погодитись. Дійсно, радіо і телебачення мають більшу аудиторію, ніж Інтернет, за рахунок людей старшого віку. Проте з кожним роком кількість користувачів Інтернету зростає. Дослідження, проведені у 2010 р. в Україні, показали, що основними джерелами інформації телебачення були: – 35 % (15,187 млн), преса – 28 % (12,197 млн), радіо – 24 % (10,2 млн); частка ж інтернет-аудиторії становила трохи більше 12 % сумарної аудиторії українських ЗМІ (5,299 млн). При цьому ті, хто шукали інформацію в Інтернеті, використовували мережу як додаткове джерело.

Якщо детально порівняти пресу та Інтернет, як засоби поширення інформації, то частка тих, хто читав пресу і шукав інформацію в Інтернет, втричі більше, ніж тих, хто використовував Інтернет як єдине джерело інформації. А тих, хто отримував інформацію тільки з друкованих ЗМІ, майже у дев'ять разів більше тих, хто отримував інформацію тільки з Інтернету. За даними дослідження, наймасовіша аудиторія українського Інтернету – це люди у віці від 20 до 29 років (32,3 %), причому перевага за чоловічою аудиторією – 51,9 %. Дві найбільш масові соціальні групи – студенти, учні (28,3 %) і фахівці (19,8 %) [5].

Проте за два останні роки ситуація змінилася. Як показують дослідження, які провела компанія InMind, кількість користувачів Інтернету суттєво зросла. Станом на жовтень 2012 р. в Україні налічувалося 19,7 млн регулярних користувачів Інтернету серед населення віком старше 15 років. Іншими словами, сьогодні доступ до Інтернету має вже половина мешканців України. Для порівняння, всього за три місяці до цього дослідження кількість користувачів Інтернету в Україні становила 17,6 млн тобто 45 % дорослого населення країни.

Цікаво те, що кількість активних користувачів Інтернету (тобто таких, які виходять у мережу кожного або майже кожного дня) теж дуже суттєва – 34 % дорослого населення України чи 13,3 млн У віковій групі 21–45 років частка інтернет-користувачів вже досягла 75 %, що відповідає середнім показникам країн ЄС.

Серед інших тенденцій, притаманних українській інтернет-аудиторії, дослідники відзначають зростання популярності Інтернету серед користувачів старшого покоління та сільського населення. Всього за дев'ять місяців 2012 р. кількість користувачів старших за 55 років зросла на 90 %. За цей же період кількість інтернет-користувачів у селах збільшилася на 56 % [9].

Щоправда, не всі охочі можуть вдома користуватися Інтернетом. Особливо це стосується малозабезпечених сімей. У такому випадку можуть допомогти сучасні бібліотеки, у яких за наявності Інтернету користувач може отримати необхідну інформацію. Крім того, можна скористатися матеріалами, які підготовлені працівниками бібліотек. Маючи у своєму розпорядженні комунікаційні канали, автоматизовані інформаційно-бібліотечні системи, гармонійно поєднуючи традиційні й сучасні електронні ресурси, бібліотеки отримують можливість збагачувати асортимент інформаційних продуктів у системі сучасних соціальних комунікацій, у т. ч. науково-аналітичними матеріалами.

Слід зазначити, що інформативна функція ЗМІ у здоровому демократичному суспільстві полягає в об'єктивному інформуванні членів суспільства про події та явища суспільного життя. Водночас, на думку Н. Костенко, «вплив політичних сил на мас-медіа та використання ЗМІ з метою формування громадської думки згідно з чиймись інтересами виключає об'єктивність» [12].

Проте для дослідника досить важливою є інформація, яку поширюють політичні партії, оскільки вона дає змогу з'ясувати позиції партії стосовно актуальних подій суспільно-політичного життя, що з урахуванням рівня підтримки тієї чи іншої партії дає змогу визначити суспільно-політичні настрої громадськості, спрогнозувати перспективи політичного розвитку держави.

Сучасні політики, враховуючи останні тенденції, зокрема і зростання ролі Інтернету, досить швидко створюють сайти своїх партій, надаючи оперативну інформацію, якою можуть скористатись всі охочі. Цілком зрозуміло, що у різних політичних партій України різні можливості. Потужні партії мають доступ до різноманітних ЗМК. Водночас для значної кількості маловідомих партій основним каналом спілкування з виборцями є їх партійні ЗМК.

В Україні станом на кінець 2012 р. було зареєстровано 200 політичних партій та 110 партійних сайтів [17]. При цьому деякі партії мають кілька сайтів і різні електронні видання, а деякі партії їх лише створюють.

Партії, які перемогли на парламентських виборах 2012 р., є серед лідерів в інформаційному просторі. Вони постійно шукають нові можливості встановлення зв'язку з виборцями і можливості оперативно передавати інформацію. Серед них можна виділити Партію регіонів, яка має значні можливості для комунікації з виборцями.

Сьогодні Партія регіонів – це найчисленніша політична сила в країні. У її лавах (станом на березень 2013 р.) налічувалось 1 млн 436 тис.

805 членів. На парламентських виборах 2012 р. за Партію регіонів проголосувало 30 % виборців. Завдання партії – підтвердити довіру своїх прихильників та продовжити роботу із забезпечення стабільності та модернізації країни.

У перспективі Партія регіонів розраховує на більшу підтримку виборців в усіх регіонах України та за її межами. Для оперативного зв'язку з виборцями і поширення інформації про діяльність партії було створено сайти цієї організації в центрі та регіонах.

Сайт Партії регіонів (<http://www.partyofregions.org.ua>) має кілька розділів. Від інших він відрізняється наявністю інформації про вище керівництво країни, державну політику.

У розділі «Про партію» можна знайти інформацію про керівників, регіональні представництва, програму статут, історію партії.

У розділі «Новини» висвітлюється діяльність партії, окремих її політиків. Тут розміщено інформацію про події в країні та за її межами, виступи політиків, статті різної тематики.

У розділі «Президент» висвітлюється діяльність В. Януковича, його біографія, програма та виступи.

У розділі «Кабінет Міністрів» розміщена інформація про уряд: його склад, біографії членів уряду, діяльність, основні завдання.

У розділі «Регіони» можна знайти інформацію про всі регіональні підрозділи Партії регіонів. Усі охочі можуть зв'язатися з регіональними відділеннями партії, адже в цьому розділі є їхні поштові та електронні адреси, онлайн адреси регіональних сайтів, електронні версії газет Партії регіонів.

В Автономній Республіці Крим Партія регіонів окрім постійно діючого сайту видає газету «Регіон Крим», як у друкованому, так і в електронному варіанті (www.regioncrimea.org). В інших регіонах схожа ситуація: Волинська область – газета «Волинь-Регіон» (www.volynregion.org); Вінницька обласна організація не має друкованого видання, але має свій сайт: www.vinpr.org; Дніпропетровська обласна організація має цілу мережу сайтів: обласна організація – www.partyofregions.dp.ua, Молоді регіони Дніпропетровської області – www.molodpr.dp.ua, Криворізька міська організація ПР – www.krivbass-regiony.com, Дніпродзержинська міська організація ПР – www.dpr.net.ua, Жовтнева районна у м. Дніпропетровськ організація Молодих регіонів – www.regions.dp.ua; Донецька обласна організація має Інформаційно-аналітичний бюлетень «Регіон-Донбас» і сайт www.pr.dn.ua; Житомирська обласна організація – www.ztregions.org.ua; Закарпатська обласна організація – www.pr-zakarpatya.org.ua; Запорізька обласна

організація – газета «Регіон-експрес», сайти: обласна організація – www.zoorp.org.ua, Запорізької міська організація – www.region.zp.ua; Івано-Франківська обласна організація – www.regions.if.ua; Київ – www.kievrg.com.ua; Київська обласна організація – газета: «Київщина регіональна» (окремого сайту газети немає, всі матеріали розміщуються на сайті партійної організації), сайт: www.kievoblast.com.ua; Кіровоградська обласна організація – газета «Площа свободи», сайт: www.pr.kirovograd.ua; Луганська обласна організація – газета «Життя регіону», сайт: www.pr.lg.ua; Львівська обласна організація – сайти: обласна організація – www.regions.lviv.ua, міська організація – www.pr-lviv.org.ua; Миколаївська обласна організація – сайт: www.nikpartregion.mk.ua; Одеська обласна організація – газети «Зоря регіону» та «Регіональний вісник», сайти: обласна організація – www.party-regions.od.ua, міська організація – www.pregions.od.ua; Полтавська обласна організація – газета «Полтавський регіон» (www.poltava-region.org.ua); Рівненська обласна організація – газета «Рівненський регіон», сайт: www.partyofregions.rv.ua; Севастопольська організація Партії регіонів – газета «Регіон-Севастополь» (www.sevreg.com.ua); Сумська обласна організація – громадсько-політична газета «Сумський регіон», політико-сатирична газета «Граблі» www.partreg.sumy.ua; Тернопільська – www.regiony.te.ua; Харківська обласна організація – газета «Час регіонів Харківщини», сайт: міська організація – www.pr.kharkov.ua; Херсонська обласна організація – газета «Таврійський регіон» www.partyofregions.ks.ua; Хмельницька обласна організація на шляху до створення своїх сайтів і газет; Черкаська обласна організація – газета «Черкащина регіональна», сайти: обласна організація – www.ckrp.com.ua, міська організація – www.pr.ck.ua; Чернівецька обласна організація – газета «Голос регіону» www.org.com.ua; Чернігівська обласна організація – газета «Регіон Сіверщина» www.regiony.cn.ua.

У розділі «Проекти» представники Партії регіонів пропонують для обговорення в ЗМК різноманітні проекти, які стосуються, в першу чергу, розвитку країни й покращення життя громадян. Зокрема це такі проекти як «Всеукраїнська вахта пам'яті», «Загальнопартійний огляд-конкурс місцевих організацій» «Освіта – інвестиції в майбутнє», «Нове життя українського села», «Добробут старшого покоління», «Зелений світ малого бізнесу», «Соціальні ініціативи Президента України» тощо. Ці проекти передбачають обговорення проблем в усіх сферах життя громадян та способи їх вирішення.

У розділі «Медіа» можна ознайомитися з публікаціями про партію, про діяльність окремих її членів, а також про партійні видання. Інформація

на сайті подається трьома мовами: українською, російською та англійською. У верхній частині сайту є символіка Партії регіонів і слоган «Від стабільності – до добробуту» [15].

У будь-якого інтернет-сайту є певний формат дизайну й змісту. Тематикою даного сайту є політична та соціальна сфери суспільства, життя держави і її громадян, проекти соціального розвитку суспільства та його досягнення, пропаганда єдності і загальної ідеї народу (дитячі установи, спорт, національні свята) та ін.

Стиль написання новин на сайті – оповідний та діловий, тобто подається сама суть подій з коротким їх описом, підтвердженням фото та відео. У кожному регіональному відділенні партії є фахівець, виконуючий обов'язки кореспондента, який збирає й публікує інформацію про поточні події у межах партії з сайту.

Усі сайти Партії регіонів мають розгалужену структуру. На них можна знайти інформацію про події з усіх куточків України. Звичайно події висвітлюються з позиції представників Партії регіонів, але на сайтах можна знайти досить багато документів, виступів (без коментарів) тощо. Інформація, яка розміщена на сайтах, може бути об'єктом глибокого аналізу науковців і може використовуватись при написанні наукових робіт і аналітичних матеріалів.

Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» також має потужні інформаційні можливості. Сайт партії «Батьківщина» має своєрідний дизайн: у лівому куті зображене серце червоного кольору з надписом Батьківщина, над ним – БЮТ, у правому куті слоган – «Партій багато – «Батьківщина» одна». Сайт має кілька розділів. Один з розділів називається «БЮТ». Тут розміщено інформацію про діяльність лідера партії Ю. Тимошенко. Також тут є коротка інформація про керівництво фракції і народних депутатів від неї.

У розділі «Партія» можна дізнатися, як стати її членом. Тут також розміщено інформацію про статут, структуру, регіональні підрозділи партії. Як і Партія регіонів, так і «Батьківщина» має розгалужену структуру по всій Україні. Усі регіональні представництва мають свої адреси, куди можуть звернутися громадяни. За допомогою інтернет-сайтів усі підрозділи «Батьківщини» мають можливість інформувати громадян про діяльність партії та отримувати у відповідь зауваження й пропозиції користувачів. Також у цьому розділі можна ознайомитися з документами, які тут оприлюднені, і матеріалами, які стосуються керівних органів партії. Ця інформація може бути цікавою для науковців і аналітиків. Проте саме на цій сторінці інформації дуже мало.

У третьому розділі, який називається «Прес центр», можна ознайомитися з новинами, які стосуються всіх сфер життя. Зазвичай ці новини – своєрідне бачення подій представниками партії «Батьківщина». Окрім новин у розділі «Прес центр» можна подивитися анонс майбутніх подій, ознайомитися з фото- та відеоматеріалами, які стосуються діяльності партії. Тут також розміщено інформацію про контакти, за допомогою яких можна зв'язатися з представниками партії в будь-якому регіоні.

У розділі «Громадська приймальня» розміщена інформація про співробітництво партії з пересічними громадянами, громадськими організаціями, представниками інших партій. Охочі можуть поставити запитання і при змозі отримати на нього відповідь. У розділі «Мультимедіа» розміщені фото- і відеоматеріали [2].

У цілому інформація, яка розміщена на сайтах партії «Батьківщина», може бути цікавою для фахівців. Треба зазначити, що до цієї інформації потрібно відноситись обережно. Більшість матеріалів є критикою (і не завжди аргументованою) на адресу влади, заклики до боротьби з нею тощо.

Сайт Комуністичної партії також має розгалужену структуру. Інформація подається двома мовами – російською та українською. Зверху на сторінці сайту на червоному фоні напис – «Комуністична партія України», ліворуч – серп і молот з абrevіатурою КПУ. Нижче йде перелік розділів сайту: «Головна», «Новини», «Програма», «Статут», «Фракція КПУ у Верховній Раді», «Контакти», «Юридична допомога», «Архів», «Соратники», «Наша преса».

Ці розділи дають можливість усім охочим ознайомитись з умовами вступу до партії, статутом, програмою, партійними документами. На сайті розміщується інформація про діяльність КПУ, її регіональних підрозділів, їхні адреси, діяльність депутатів від КПУ, архівні матеріали.

Більшість матеріалів, розміщених на сайтах КПУ, критичного характеру. Комуністи критикують соціально-економічну політику влади і ще більше представників правих сил – «націоналістів». На адресу опонентів комуністи часто використовують різкі висловлювання, які не завжди аргументовані. Публікації, переважно, мають пропагандистський характер.

Саме така інформація розміщена на сторінках партійної преси. Газети КПУ виходять друком і мають інтернет-сторінки. Зокрема, КПУ видає такі газети: «Коммунист» (komunist.com.ua), «Рабочая газета» (rg.kiev.ua), «Киевский вестник» (kyiv-vestnik.com.ua), «Новая волна» (nw.com.ua), «Время» (vremia.ua), «Коммунист Донбасса» (kd.at.ua), «Коммунист Кривбасса» (kpu.krivbassinfo.com), «Советская Луганщина» (lugkpu.info), «Правда Причерноморья» (obkom.odessa.ua).

Публікації на сторінках цих видань насичені пропагандистськими матеріалами, які закликають до зближення з Росією, заперечення співробітництва з МВФ, критикують реформи, що проводить влада. Характерні назви інформаційних матеріалів: «Украинская реформа. Синоним – пошли вон!», «Спасти український ВПК может только Таможенный союз», «Таможенный союз – единственная оставшаяся точка опоры», «Советы МВФ превратят Украину в Сомали», «К равенству и братству – со «Свободой»?» тощо [10].

Комуністи також широко використовують сайти Інформаційно-аналітичного агентства «Комінформ» (<http://www.cominformua.com>). Це агентство має свої сайти в усіх регіонах України. Тут розміщується інформація про діяльність КПУ, її співробітництво з партіями лівого спектра в Україні та за її межами [7].

Нові парламентські сили не мають таких потужних інформаційних можливостей як партії, які вже давно перебувають у парламенті. Зокрема, ВО «Свобода» поки що не створила розгалуженої інформаційної структури, яка б охоплювала всю Україну. Партія має свій сайт (<http://www.svoboda.org.ua/>), на якому розміщується різноманітна інформація, переважно, політичного характеру. Сайт має кілька розділів. У розділі «Про партію» можна дізнатися про історію партії, її програму лідерів, контакти. У розділі «Діяльність» висвітлюються заходи, які здійснюють представники ВО «Свобода».

Наступний розділ – «Документи». У цьому розділі розміщені документальні матеріали, зокрема заяви, звернення, виступи, закони та інші документи, які можуть бути цікавими для дослідників.

У розділі «Дописи» розміщені публікації про партію, які були опубліковані в різних ЗМІ, аналітичні матеріали та звернення громадян до ВО «Свобода».

Партія має свою газету з одноіменною назвою (www.tyahnybok.info, www.svoboda.org.ua). На її сторінках розміщені публікації, у яких автори критикують владу та своїх опонентів з партій лівого спрямування, зокрема комуністів. Наведемо для прикладу лише кілька назв статей, з яких можна помітити нищівну критику опонентів та висловлення прихильності до ОУН-УПА. Зокрема, «Регіонали фальшують – опозиція блокує», «Люди ставилися до повстанців дуже прихильно. І завдяки цьому ми трималися...», «Суд визнав: Симоненко збрехав про Шухевича», «Ідея «руского міра» – реанімація концепції ЦК КПРС», «Заяви влади про євроінтеграційні прагнення – це євролицемірство», «Економічний регрес – 2013» (ВО «Свобода» – 2013, № 191,

7–13 березня), «Олег Тягнибок: «Сила народу має застерегти владу від антиукраїнських дій»», «Наймани «червоні» сатаністи скрадаються найглухішими селами і ночами глумляться над пам'ятниками українським героям (ВО «Свобода» – 2013, № 192, 14–20 березня) [4].

Наймолодша серед партій, представлених у парламенті, – УДАР (Український демократичний альянс за реформи) В. Кличка. Вона існує лише кілька років, але має вагомий вплив у суспільстві. 24 квітня 2010 р. під час позачергового VII з'їзду політичної партії «Нова країна» було прийняте рішення про зміну її назви на УДАР (Український демократичний альянс за реформи) В. Кличка. 7 липня 2010 р. нова назва партії була зареєстрована в Міністерстві юстиції України.

Нині в лавах партії УДАР понад 10 тис. партійців у 24 регіонах країни. Усього функціонує понад 596 діючих організацій. Партія брала участь у виборах до місцевих рад у жовтні 2010 р. Сьогодні 399 депутатів – представників партії УДАР – працюють у місцевих радах різних рівнів у 15 регіонах України.

УДАР, як і всі інші впливові партії, має розгалужену інформаційну систему. Партія має свої сайти в Інтернеті, як на регіональному рівні, так і в центрі. Головний сайт (<http://klichko.org>) особливим дизайном не відзначається. У лівому куті напис Партія «УДАР» Віталія Кличка. Поряд слоган «Від успіху людини – до успіху країни». Сайт двомовний (англійська та українська мови), має кілька розділів. Найбільший розділ – «Про партію», який включає в себе історію, статут, програму партії, інформацію про місцеві осередки, міжнародні зв'язки. Тут можна ознайомитись з інформацією про партнерів партії, умови вступу до партії, адреси регіональних організацій.

У розділі «Новини» розміщена інформація про останні події в країні та за її межами у викладі членів партії. У цьому розділі можна ознайомитись із різними публікаціями про партію і коментарі членів партії, а також з анонсами майбутніх заходів.

Розділи «Лідер партії» і «Команда Кличка» інформують про біографію, діяльність В. Кличка, а також про його політичну команду.

У розділах «Фото та відео» і «Регіональні організації» розміщені фото-і відеоматеріали, а також інформація про діяльність регіональних організацій [16].

У цілому сайти всіх парламентських партій мають подібну структуру. Різниця лише в характері поданої інформації.

Експерти, оцінюючи сильні та слабкі сторони інфокомунікаційних технологій, і зокрема Інтернету, визнають, що він дійсно відіграє

сьогодні унікальну і дуже важливу роль у процесі суспільного розвитку. У сучасну епоху, коли людство досягло нових вершин у науці і техніці, Інтернет став тим технологічним нововведенням, яке безпрецедентним чином розширює масштаби соціальної комунікації, збільшує обсяги і різноманітність доступної користувачам інформації. На підставі розвитку засобів комунікації як одного з найважливіших чинників суспільного прогресу ця функція Інтернету набуває особливого значення. Загалом Інтернет сприяє виникненню нових ефективних механізмів політичної мобілізації громадян, у тому числі і завдяки функціонуванню сайтів політичних партій.

Результатом застосування нових інформаційних технологій є надання користувачу відомостей, які його цікавлять, у вигляді інформаційних послуг на базі інформаційних продуктів. Сукупність таких відомостей являє собою інформаційний продукт, чи продукт інформаційної діяльності, що може мати як матеріальну, так і нематеріальну форму. Таким чином, інформаційний продукт відбиває інформаційну модель виробника, у якій втілені в першу чергу його власні уявлення про деяку предметну область. Однак цінність інформаційного продукту для користувачів залежить від того, наскільки він зможе задовольнити потреби користувачів.

Сьогодні будь-хто може скористатися інформацією, яку пропонують політики за допомогою сайтів політичних партій. Особливого значення ця інформація набуває під час підготовки аналітичних матеріалів. Аналітик перш за все звертає увагу на оперативність інформації і перевіряє її достовірність за допомогою інших джерел.

Для фахівців особливо важливою є інформація, розміщена в розділах з документами, які, як правило, оприлюднюються без коментарів і мають історичну цінність. Тому сайти політичних партій є важливим джерелом інформації під час підготовки наукових праць і аналітичних матеріалів відповідної тематики.

Список використаних джерел

1. *Бebик В. М.* Політологія для політика і громадянина [Електронний ресурс] : [монографія] / В. М. Бebик. – К. : МАУП, 2003. – 424 с.: іл. – Бібліогр.: с. 406–422. – Режим доступу: <http://politics.ellib.org.ua/pages-3666.html>. – Назва з екрана.
2. БЮТ Батьківщина [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу http://byut.com.ua/news_invitation.html. – Назва з екрана.
3. *Вітушко Н. С.* Інтернет-інформація як джерело формування

сучасного бібліотечного інформаційно-аналітичного продукту / Н. С. Вітушко // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. Асоц. б-ка України. – К., 2009. – Вип. 23. – С. 257–268.

4. ВО Свобода [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://www.svoboda.org.ua>. – Назва з екрана.

5. Головні джерела інформації для українців – телебачення та преса [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://dt.ua> – 2011. – 14.01. – Назва з екрана.

6. Е-боротьба в інформаційних війнах та інформаційне право : [монографія] / [за ред. М. Я. Швеця]. – К. : НДЦПІ АПрН України, 2007. – 233 с.

7. Інформаційно-аналітичне агентство «Комінформ» [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://www.cominformua.com>. – Назва з екрана.

8. *Іншин М. І.* Сучасний стан та шляхи удосконалення взаємовідносин органів державної влади і засобів масової інформації / М. І. Іншин // Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. «Інформаційне суспільство в Україні: інформаційно-правова культура, освіта, наука». – Суми : Довкілля. – 2008. – С. 33–38.

9. Кількість користувачів Інтернету в Україні досягнула майже 20 мільйонів [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://blogosphere.com.ua/2012/11/01/ukrainian-internet-user-stats-2012>. – Назва з екрана.

10. Комуністична партія України [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу: <http://www.kpu.ua>. – Назва з екрана.

11. Комова М. В. Документознавство / М. В. Комова. – Львів : Тріада плюс. – 2007. – 294 с.

12. *Костенко Н. В.* Мас-медіа у виборах: ціннісні орієнтації політичної сфери / Н. В. Костенко. – Політ. думка, – 2001. – № 6. – С. 18–20.

13. *Ольшанский Д. В.* Психология масс / Д. В. Ольшанский. – СПб., 2001. – 368 с.

14. Основні характеристики та класифікація інформації [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://www.pravo.vuzlib.org/book>. – Назва з екрана.

15. Партія регіонів [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://www.partyofregions.org.ua>. – Назва з екрана.

16. Партія УДАР [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://klichko.org>. – Назва з екрана.

17. Політичні партії [Електронний ресурс] / Експерт. – Режим доступу <http://dir.meta.ua/country/politics/parties>. – Назва з екрана.

18. Рудніченко Н. М. Дискурс електронних засобів масової комунікації в інформаційному суспільстві [Електронний ресурс] : дис. ... канд. наук : 10.02.15 / Н. М. Рудніченко. – Режим доступу: <http://www.lib.ua-ru.net/diss/cont/353868.html>. – Назва з екрана.

19. Соколова І. Електронні ресурси в інформаційному супроводі наукової діяльності / І. Соколова // Бібл. вісн. – 2009. – № 25. – 146–154 с.

20. Федотова Л. Н. Социология массовой коммуникации : учеб. для вузов / Л. Н. Федотова. – СПб. : Питер, 2003. – 400 с.

21. Филатова О. Г. Интернет как масс-медиа // Актуальные проблемы теории коммуникации : сб. науч. тр. / отв. ред. О. Г. Филатова. – СПб. : Изд-во Спбгпу, 2004. – С. 232–240.